

Manon Avermaete (*1983) studeert in 2007 af in Moderne theaterdans aan de Theaterschool Amsterdam. Haar eerste werk, *What the water feels like to the fishes*, wordt geselecteerd voor de Uitmarkt in Amsterdam en zorgt voor het startschot van haar werk als choreograaf.

In 2016 start ze Cie. Woest op samen met Paulien Truijen. Cie. Woest is gekend voor voorstellingen op locatie zoals *Leaving Normal*, *Lucky Shots* en *Balancing Bodies*. Ondertussen breidt Manon haar expertise uit richting creaties met en/of voor een jonger publiek

Manon Avermaete levert met Blind Spot nogal wat primeurs of. Zo is het de eerste keer dat ze samenwerkt met Passerelle. Ze werkt voor het eerst met live zang op scène. Die scène is ook echt een scène deze keer terwijl ze normaal altijd op locatie werkt. Een 'normale' auditie zat er niet in omwille van corona, en ook al omwille van corona was de maaktijd een stuk korter dan anders. Maar voor de rest is Blind Spot een typische 'Manon-creatie' geworden: samen met de dansers haalt ze verhalen naar boven waarin iedereen zich kan herkennen. Sprankelend, licht chaotisch en heerlijk pakkend.

Samen met Paulien Truijen heeft Manon een eigen dansgezelschap, Cie. Woest. Daarmee maakt ze site-specific creaties waarin de locatie een hoofdrol speelt, naast haar dansers. Die dansers zijn de laatste jaren meer en meer jonge mensen in plaats van professionals: "Ik heb een paar jaar terug voor het eerst een jongerenproject gedaan en dat is bijzonder goed meegevallen. Als je met professionals werkt, dan kan je dingen van hen eisen en verwachten dat ze die kunnen. Met jongeren is dat anders. Die zijn vaak zelf nog zoekende naar hun eigen kwaliteiten. Dat maakt het soms heel broos, en tegelijk ook heel uitbundig."

Met Blind Spot staan vier uiteenlopende jongeren op scène: "Ze hebben elk hun kwaliteiten en gebreken. Ik vond dat heel mooi om te zien en ik wou dat op de een of andere manier ook in het stuk accentueren. Eigenlijk hebben zij bijna al het materiaal zelf aangebracht. Ik had wel een concept in mijn hoofd, maar door te babbelen en samen dingen uit te proberen kwam een andere invalshoek naar boven. Ik gaf hun een opdracht, zij interpreteerden die en maakten daar iets rond, en dan kon ik er verder aan sleutelen. Zo bouwden we scène voor scène op. Het was ook tof hoe alle dansers zowat hun eigen scène hebben 'gekaapt'. Met elke scène werd duidelijk dat er eentje de overhand begon te nemen en de scène naar zich toe trok."

"Met Cie. Woest maken we altijd heel beeldend theaterdans. Niet dat we een script van a tot z volgen maar we zoeken wel altijd het menselijke op in plaats van mooie, abstracte bewegingen neer te zetten. Zo wordt een voorstelling 'leesbaar': mensen kunnen er altijd iets van zichzelf of hun omgeving in herkennen. Bij Blind Spot draait het helemaal rond zussen. Uit de verhalen tijdens de lunchpauze bleek dat de ene danser een tweelingzus heeft, de muzikant heeft drie zussen, een andere danser heeft maar liefst vijf zussen. Megaveel zussen dus, en de bij momenten hilarische verhalen over hoe die met elkaar omgaan vormen de insteek van het bewegingsmateriaal. Blind Spot draait rond hoe vertrouwd we met onze naasten samenleven maar soms compleet over het hoofd zien hoe die zich echt voelen. Blind Spot is trouwens ook de titel van een lied van Izja Rutten die live zingt tijdens onze voorstelling."

"Het is allemaal heel spannend, maar ik voel dat het goed zit. Het is tof om met deze jongeren samen te werken, en het is ook tof om met een organisatie als Passerelle te kunnen samenwerken. Ze zorgen voor een

MANON AVERMAETE BLIND SPOT

"We zoeken altijd het menselijke op in plaats van mooie, abstracte bewegingen neer te zetten."

goede omkadering maar voor de rest laten ze je gewoon je ding doen. Ze beginnen niet aan dit of dat te peuteren. Je krijgt als maker alle vertrouwen, ook al kennen ze je niet echt, en dat apprecieer ik zeker. Nu de voorstelling nog wat finetunen en dan zijn we klaar om Blind Spot los te laten op het publiek. Ik hoop dat dat in deze coronatijden lukt. Tijdens het maken hebben we alvast een hele fijne tijd gehad. Dat is mijn grootste zorg nu, dat we dat kunnen delen met iedereen."

CREDITS

concept: Manon Avermaete & Paulien Truijen
choreografie: Manon Avermaete i.s.m. dansers
dans: Jade Gijssen, Femke Legein, Dunja Lycops, Britt Loyen, Izja Rutten
muziek & zang: Izja Rutten
techniek: Raf Wouters
repetitor, decor: Paulien Truijen
gerealiseerd door Passerelle vzw i.s.m. C-mine Genk

FEMKE LEGEIN EN DUNJA LYCOPS DANSERS

Voor Dunja Lycops is het de eerste keer dat ze meedanst in een double bill van Passerelle, Femke Legein staat al voor de tweede keer op de affiche. Allebei vinden ze het fantastisch om niet alleen mee te dansen maar ook mee te creëren.

Femke Legein: "Ik volg nog altijd danslessen en ik geef er zelf ook. Maar het is leuk om creatief met dans bezig te zijn, om samen een voorstelling te maken en die performance skills terug naar boven te halen. Het was vorig jaar al super, met I Still Remain van Judith Clijsters. De aanpak en de sfeer zitten nu ook weer helemaal goed, ook al is de groep helemaal anders en is Blind Spot een heel andere voorstelling. I Still Remain was heel fysiek, Blind Spot is meer danstheater. We bren-

gen verhalen, en we werken ook met heel wat decorstukken. Die staan er niet zomaar, we gebruiken die echt. Het is een beetje zoals op locatie werken, maar dan in een gewone zaal."

Dunja Lycops heeft al aan een paar Passerelle-projecten meegewerkt, maar nog nooit aan zo'n lang traject als de double bill. Ze danst al jaren, maar mag nu voor het eerst een productie mee maken: "Je leert altijd bij uit danslessen, maar je bent nooit echt deel van het maken van een stuk. Dat is iets wat ik bij Passerelle wel mag doen en daar heb ik veel van opgestoken. Er zijn hier in de buurt wel dansscholen, maar geen groepen waar ze op zo'n manier met dans omgaan als bij Passerelle. Ik hoop dat Passerelle nog veel zo'n projecten

"Bij Passerelle mag je mee een creatie maken en daar steek je veel van op."

doet hier in Limburg."

Aan het enthousiasme van Dunja zal het alvast niet liggen. Ze is sinds kort een 'Passerello': een ambassadeur van Passerelle, zeg maar. Ze geeft feedback aan Passerelle, interviewt deelnemers, maakt blogs, shoot leuke content, en stuurt zo haar aanstekelijke enthousiasme de wijde wereld in.